

פסח

עם רב'ה

אהרן ליה

וינטרוב

חוברת מיוחדת להדפסה בבית

שיר מס' 1

שלושים יום קודם

בניאון: איהאזיס - ע'ננ'

ביסקויטים, וגם פרלינים
טובעים בתוך הביסלי, ממש
שלוליות, ועוגות מכל הכיוונים
לכרסם הכל, כ"א חייב
רופא השיניים ממתין במעבדה
מתחילים את הפסח, ממש כאן
ועכשיו. יאללה, פסח, כולם לעבודה
תיקן להם משה, לעם ישראל
שלושים יום קודם החג
לומדים הלכות הפסח, וכאן הבן
שואל. להבין כל מושג

בניאון: איהא ע'ננזה - ע'ננ'

חייב אדם, להתחיל מוקדם, ללמוד
הלכות החג
שלושים יום, דינים מיליון, הלכה
ומנהג
החמין הרי, אסור לגמרי, ממש ללא
שיעור
להבעיר, לא נשאר, אפילו לא פירור
החמין הרי נקרא, חמין שבלב
הוא היצר הרע, אסור להתקרב
כמה שנמהר, להיזהר, להטהר
נוכל להתקדש, להתחדש, להתרגש
כל הנזהר ממושהו, חמין בפסח
כל השנה הוא, לא יחטא לבטח
~ איי איי
זה הכלל, אומרים חז"ל, לקיים
בהידור

ליהודים ליהודים, היתה אורה
כולם רוקדים ומפזזים
הכל הפוך ומלוכלך, המצב מה נורא
מבקבוק היין לא זזים
מוי'ש'לה זועק, מספיק כבר ודי
משלוח מנות של ממתקים
זה גם לא בריא, וגם לא כדאי
אני כבר הולך להקיא
למה אתה אוכל, את כל העוגיות
מוישי זה ממש לא בריא
וחכילת הוופלה, תוך כמה שניות
יחד עם כוס ויסקי טרי
מוישי משיב, חייבים לאכול
את כל החמין לנשנש
איך נצליח עד פסח, לחסל הכל
יחד עם הדוריטוס אש
יש לי רעיון, רעיון כה נפלא
אני יפתור כל בעיה
בא נשלח את החמין, הקופסא כולה
לשכן מקומה שנייה
ומה שיישאר, מכל החטיפים
פורים הוא הרי יומיים
נשלח לכירה, פורים דמוקפים
הכל מעלין לירושלים
80 צימוסים, 50 ערגליות

שיר 2

עבודת החג

בניאן: 13 13 13 13

פזמון: די דיינו, עמלים בידינו, כי
הם חיינו. לנקות לכבוד החג
די דיינו, אנו וילדינו, בדרך
אבותינו. כל תג ומנהג
המושים בסמרטוטים
בשמאטעס מקומטים
מנקים, וזועקים, דיינו...
שלוימי עם ספוג הפלא
מי לכלך את כל אלה
סקוטשברייט אמה, עבודה פי כמה,
דיינו...
פזמון:
צביקי עם אקנומיקה
כמו העוזרת מוניקה
מנקים חזק, את האבק, דיינו
1) עוברים בין החדרים
מקרצפים וגם שרים
עם כל הכות, רק לשמות, דיינו...
אין פה גאוות, אין פה אגו
מוטי הקטן בלגו
עושה פו, פירורים עפו... דיינו
חיילה מבינה
עם הקר'צקאלאך היא בגינה
הכל עמום, אין לאן לנום, דיינו..
פזמון:

כמה שיותר, מבלי לוותר, לשמור
מכל איסור
המנהגים, בלב ספוגים, גם אם לא
מבינים
מכאן ולהבא, כמו אצל אבא, ינהגו
גם הנינים
פסח חג האמונה, אמונה בלב
זהו חלק מהתכונה, יחד נשלב
וכמה שנזכור, איזה אור, חג מהור
כך נתעלה, ונגלה, קדושה גדלה
כל הנזהר ממושהו, חמין בפסח
כל השנה הוא, לא יחטא לבטח
~ איי איי
החדר סגור, זה ברור, אסור להיכנס
אמא מנקה, מנצלת כל דקה, פינה
לא לפספס
אמא אומרת, אך לא גוערת, לא
תבקש פעמיים
כל בקשה, גם קשה, ניקח על
הכתפיים
אומרים אנחנו להשם, הכל למענד
נקיים כיבוד אב ואם, בחדווה
ובשמחה
וכמה שנקיים, נרומם, אב ואם
זאת המצוה, ללא קצבה, הכי שווה
כל הנזהר ממושהו, חמין בפסח
כל השנה הוא, לא יחטא לבטח
~ איי איי

קפלה, קליקם, וגם קשים
 צעצועים מקושקשים
 הכל הפוך, הכל שפוך, דיינו...
 השמיכות בחלון
 המקפיא בסלון
 הכל פתוח, לכל רוח, דיינו
 גם אם לא הכי רוצים
 כל הזמן מציצים
 לשכנים, המסכנים, דיינו
 אנו הספקנו יותר מהם
 הם רק בהול, ישמור השם
 ערימות הרים, של ספרים, דיינו
פזמון:

איזה רעש נורא חזק
 מי קנה שואב אבק
 אבק נוצץ, זה לא חמץ, דיינו
 מנקים את התריסים
 חומרים מרססים
 נשק כימי, לגטימי, דיינו
 כולם חובטים בשמיכות
 מכים בהם כמו בסליחות
 המזרונים, כבר בלי כתמים, דיינו
פזמון:

ראש חודש כאן והבחורים
 מהישיבה גם הם חוזרים
 חלקם מזועים, השאר מפריעים. דיינו
 נקייה היא הסוכה
 כי שם מקום החלוקה
 ארגזים, ואגוזים, דיינו
 גזר סוכר, תפוחים
 ערימות של מצרכים

כל כמה שניות, עוד תכניות, דיינו
 יש כבר אוכל, יותר ממזנה
 גם אם חלילה יהיה קורונה
 יש מספיק, שנה נחזיק, דיינו
 בקצב זה, כך זה נראה
 נאלץ לחגוג מחוץ לדירה
 עמום בסלון, נזמין מלון, דיינו
פזמון:

הבית מבריק, אך עדיין קניות
 אוכלים בחוץ בחנויות
 אוכלים שטויות, עם פריכיות, דיינו
 אין אוכל אין דאגות
 אוכלים בחדר המדרגות
 עם השכנים, הקטנים, דיינו
 קורנפלקס עם חלב
 גם טונה תירס משולב
 אסור לשאול, אוכלים הכל, דיינו
 לאחר האוכל רוקדים בשמחה
 אולי נשאר פירור, מזה תמחה
 עם הסחרחורת, עוברים ביקורת,
 דיינו
פזמון:

ברחובות אש מבהיל
 עומד שם אחד ומגעיל
 את הכלים, לפי כללים, דיינו
 כאן כלים משומשים
 פה מגעילים את החדשים
 לנקות, המדבקות, דיינו
 לפתע איציק בקול צורח
 גילה שהדוד ממש רותח
 תיזהר, זועקים מהר, דיינו

שריפת חמץ, מבערים
וכולנו מהורים
הגוף עייף, אך הלב טהור
כל העבודה הנפלאה
בכל רגע ובכל שעה
כל עמל כל יגיעה
השפעות גדולות היא מביאה
כל זיעה של מצווה
יש לה כוח ללא שיעור וקצבה
לקב"ה הכל כה חביב
גם המרחח שמסביב
ר' לוי יצחק מבארידטשוב בערב
פסח זעק
יהי רצון מיוחד
שאלו המלאכים היוצאים מן
הקשר"ק

ימליצו עלינו לפני ה' אחד
הקשר"ק ראשי תיבות באדיש,
צדיקים מגלים
קראצן, שייבן, רייבן, קאשערן
ובתרגום ללשון הקודש, פירושן של
המילים
קרצוף גרוד, שיפשוף והכשרה
קדושת הניקיון, בכל אלו הימים
הם כקורבנות לפני השם
עם ישראל אינם מגזימים
זה את נפשנו מרומם
נשמח במרחח, נרקוד במלאכה
כי לכבוד ה' כל אחד טורח
ה', אנו עבדיך רק שלך
ונזכה לפסח, כשר ושמח

אני הייתי ראשון בתור
זועק שם מישהו בקול קיטור
אך מיד פותר, אני מוותר, דיינו
תמיד לסלוח מנמים
לעולם לא כועסים
בשום שלב, בשום מצב, דיינו
פזמון:

שיר מס' 3

קדושת עבודת הפסח

בניאן: יוסיס באקאר"י - בניצאז

אור לארבעה עשר
שום דבר כל לא יחסר
אוהזים כולם בבדיקת חמץ
המטבח מעדנים
רק בפסח מוכינים
די כבר לא צריך להתרוצץ
לכולנו חלק בעשייה
נצלנו כל רגע ושנייה
מוכנים לקבל האור

שיר מס' 4

מה נשתנה

לחן: אהילה וינטרה

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות
 שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ
 ומצה; הלילה הזה - פלו מצה
 שבכל הלילות אנו אוכלין שאר
 ירקות; הלילה הזה - מרור
 מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות
 שבכל הלילות אין אנו מטבילין,
 אפילו פעם אחת; הלילה הזה - שתי
 פעמים
 שבכל הלילות אנו אוכלין בין
 יושבין ובין מסבין; הלילה הזה -
 בלנו מסבין

שיר מס' 5

ירידת ישראל למצרים

בניגון: ואפילו בהסתרה

הקב"ה אומר לאברהם אבינו, ידע
 תדע פי-גר יהיה ורעד
 ~ בארץ לא להם, ועבדום וענו אתם,
 ארבע מאות שנה
 ואפלו בהסתרה
 לכל דבר יש מטרה
 כך עלתה לפניו, לפני הבורא
 יוסף במצרים
 עם מנשה ואפרים
 הקימו את גשן, שם השכינה שורה
 בשבעים נפש ירדו אבותיך מצרימה
 כה מעטים, הם השבטים, מעט
 בתים
 ובני ישראל פרו וישרצו וירבו
 ויעצמו במאד
 ששה בכרם אחד
 ויקם מלך-חדש, על-מצרים, אשר
 לא-ידע את-יוסף
 החלו גזרות וצרות, גזרות
 וכאשר יענו אתו בן ירבה וכן יפרץ
 מיום ליום, עוד ועוד, מוסף ללחץ

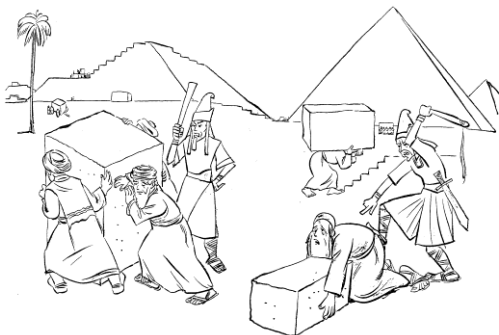
שיר מס' 6

בן ירבה וכן יפרוץ

בנימן אל תיכא - אילאוויט

בבית של עמרים, כלם שרים
 משה נולד, הכנס לתבה
 ומתוך היאור, לבית פרעה הובא
 בת פרעה יוצאת ל'יאור
 תבה מלאה באור
 ידה מתארכת כל כך רחוק
 אותו אני מגדלת
 ממנו מתפעלת
 עוברת על דברי אביה, על החק
 משה יוצא מהארמון
 רואה בסבל עמו
 מנסה לעזר ולסייע
 הנה מצרי מכה יהודים
 מביט הוא לכל הצדדים
 מטמינו בחול, אכל מישהו ידע
 בורח מיד, שמוא יענש
 והנה הוא רואה, סנה בוער באש
 ה' קורא לו, בקול גדול
 אתה השליח, את עמי לגאל

פרעה הרשע, בגזרה כה קשה
 ממעיט את בני ישראל בארצו
 פחד, עוד מעט, יבא קצו
 קרא למילדות, תשאירו את הילדות
 אך את הבנים, להרוג מיד
 כדי שלא ישאר מהם אחד
 ותחינה את הילדים, בדרכים
 מיוחדים
 הביאו לכל תינוק חלב
 ושמרו עליהם, שלב אחרי שלב
 פרעה ממשיך לגזר, לזרק ל'יאור
 אך השם הגן על התינוקות
 בשנותיהם הרבות
 כל אחד ואחד
 השם שלה, שני סלעים
 אחד עם חלב, אחד עם דבש כה
 טעים
 ביערות העד
 לשם הם יצאו
 מתוך האדמה התחבאו
 תוך כדי הגזרות והיפורים

שיר מס' 7

משה הגואל

בניאון קרב יום - לאט

מִשֶׁה לְמִצְרַיִם חוֹזֵר
 לְעִמּוֹ מִיַּד הוּא מְבִשֵּׁר
 אֲנִי אֶתְכֶם אֲגַאֵל
 ה' עִמָּנוּ בְּכֹל צַעַד שַׁעַל
 מִשֶׁה מְרַאֶה לָהֶם נְפִים
 אוֹתוֹת נִפְלְאוֹת וּמַעֲשִׂים
 הוֹפֵךְ אֶת הַמַּקַּל לְנֶחֱשׁ
 וְשׁוֹב חוֹזֵר לְהוֹיֹת מִקַּל חֲדָשׁ
 אֶת יָדוֹ בְּבִגְדָיו מִסְתִּיר
 וְהִנֵּה הוּא כְּמוֹ שְׁלֵג בְּהִיר
 שׁוֹב מִכְּנִים יָדוֹ הַמְּצַרְעֵת
 הִיא רְגִילָה, וְגַם מִשְׁכַּנְעֵת
 וְהִנֵּה עוֹד סִימֹן מִשָּׁמַיִם
 שׁוֹפֵךְ מִשֶׁה, עַל הָאָרֶץ מִיַּם
 מְבִיט עֲלֵיהֶם, לֵב בְּלֶם נָדָם
 אֵיזָה פְּלֵא, הֵם נִהְפְּכוּ לְדָם
 אוֹ אֵז הַחֲלוֹ מֵאֲמִינִים
 בְּזִכּוֹת הָאוֹתוֹת וְהַסִּימֹנִים
 פֶּקֶד פֶּקֶדְתִּי זֶה הַסִּימֹן
 וּמִשֶׁה הוּא הָאִישׁ הַנְּאֻמָּן
 מִשֶׁה, מִשֶׁה רַבְּנוּ נִגַּשׁ לְפָרְעָה
 וּמִזְהִיר
 שֶׁחָרַר מִיָּד, אֶת יִשְׂרָאֵל לְעַד, לְיוֹם
 נֹסֵף אוֹתָם אֵל תְּשׂאִיר

וּפְרָעָה, פְּרָעָה הַרְשָׁעִי, אֶת לְבוֹ
 מְכַבֵּיד
 עָלַי גַּם הַשֵּׁם, לֹא מֵאִיִּם, אֶת עַם
 יִשְׂרָאֵל אֲנִי מְעַבֵּיד
 בְּחֹמֶר וּבְלִבָּנִים
 אוֹי וְאֲבוֹי, אִם לֹא מוֹכְנִים
 הִיָּה שֵׁם בְּמִקוֹמָם אֶת הַבְּנִים
 בְּקִירוֹת בּוֹכִים וּמְתַעֲנִים
 כָּל יוֹם וְיוֹם גַּם הַיְלָדִים
 יֵצְאוּ לְעַבֵּד בְּעַבְדִּים
 מִכּוֹת אֲכֻזָּרִיּוֹת וְקִשׁוֹת
 לֹא הִקְשִׁיבוּ, שׁוֹם בְּקִשׁוֹת
 הַשְּׁפִילוּ וְשִׁכְרוּ לְכַבּוֹת
 הַכְרִיחוּ לְמֵאִטָּא הַרְחֹבוֹת
 וְלִצְוֹד הַיּוֹת מִסְבָּנִים
 יַחַד עִם שְׂרָצִים וְכִנִּים
 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל צוֹעֲקִים
 לְגֵאֲלָה הֵם מַחְפִּים
 וּפְרָעָה מִיּוֹם לְיוֹם מִצֵּר
 הַשֵּׁם אֶת הַגְּלוֹת מִקְצֵר
 וְגַם אֲנִי, אֲנִי שְׁמַעְתִּי, אֶת-נֹאֲקַת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל
 מְבַטֵּיחַ הַשֵּׁם, וְגַם מְקִיִּם, וְשׁוֹלַח אֶת
 הַגּוֹאֵל
 בְּעֶשֶׂר מִכּוֹת, מִכָּה אֶת מִצְרַיִם,
 וּמִשְׁלֵם לָהֶם בְּגִמּוּלָם
 אֵז רָאוּ בְּלֶם, בְּאִפְּן מִשְׁלָם, מִי הַבוֹרֵא
 שֶׁל הָעוֹלָם

שיר מס' 8

עשרת המכות

בגלן והיא עמנה - באבא

משה ואהרן הולכים לארמון
 מזהירים את פרעה, בפורים המון
 אבל פרעה לא שומע
 מי הוא השם, איני יודע
 משה ואהרן ליאור הולכים מקדם
 עומדים הם שם לבד, אין עוד
 מלבדם
 אהרן מכה, והפל נדם
 היאור הפך לדם
 לא רק היאור, הכל הפך אדם
 כל המים במצרים, נורא ואיום
 מתקרות, מתתקרה ובעצים
 לשתות קצת מים הם רוצים
 רצים הם לגשן, ומבקשים
 שותים עם יהודי, בשתי קשים
 ליהודי יוצא מים, ולמצרי מבחיל
 הפל דם פה מנגעיל
 חצי מליון דולר, לרבע בום מים
 נכון המהירים, הם קצת בשמים
 מצרי לא נורא, תשלם בשמחה
 גם אנחנו סבלנו ממך
 כל המואכלים, פלם מודממים
 איזה געל נפש, את האף מעקמים
 מה עוד ממתין להם, הם לא
 מדמינים

מכת צפרדע

פרעה הרשע לא רוצה ללמד
 והשם מכה בו עוד ועוד
 והנה רואה הוא, מגיע מרחוק
 צפרדע נחמד, גדול וירק
 חכרה לעבודה, באו להרביץ
 ועל כל מכה, צפרדעים מפייץ
 כל מצרים, מקרקרת צפרדעים
 מוזיקה רועשת, בכלל לא נעים
 פרעה כפר עיף, הוא רק מפתק
 אוי ויי, צפרדע נכנסה לפי, מיד הוא
 זועק
 בפתן באזנים, וגם בנעלים
 קווה קווה, זעקות עד לשמים
 מול הצפרדעים, אין מקום שמור
 קופצים להשרף, גם בתנור
 היכן שרק הולכים, צפרדעים רצים
 הופם, על צפרדע מתגלשים
 א"א להרדם, הצפרדע מקרקרת
 גם אחרי המכה, נשארת המזכרת
 צפרדעים רקובים, למצרים לתפארת
 וכל זה מגיע פי המצרים מבקשים
 שיהודים יביאו שקצים ורמשים
 צעקו הם על ישראל, מבקר ועד ערב

קבלו גם הם קצת רעש, צפרדעים
ללא הרף

מכת כנים

דם וצפרדעים, מוגלגלים ברחובות
אבל זה לא מספיק, מרגישים
בלבבות
ארבעה עשר סוגים מיוחדים של כנים
אוי ואבוי מה קורה פה, הם לא
מכינים

כנה בגדל של ביצה צועדת לתמה
עיניה נוצצות, כזו אימה
מטפסת על הראש וחופרת בשקיקה
מודגנת, גם קצת מצחיקה
יותר ממטר של כנים היה בכל פנה
במטה, בתבשילים, בלחם עם גבינה
הפל היה שחור משחר, זו ומגעיל
שום מסרק לא מועיל

גם בתוך הגוף ממש כמו חצים
הרגישו כל הזמן, שהם בתוך קוצים
כבר לא מוסגלים, בלו כל תקצים
וכל זה לא חנם, כי הם בקשו טובות
שהיהודים החשובים ינקו את
הרחובות
הם לא נתנו ללכת לבית המרחץ
השיבו הכנים תשובת מחץ

מכת ערב

המצרים כבר חשבו, יהיה סוף טוב
אבל אז משה מספיר לפרעה מה זה
ערב

גן חיות גדול תקבל בכם
כל הסוגים, מיוחדים במינם
כל חיה הגיעה עם האדמה
השמפנזות מהג'ונגל, עם השממה
דב הקטב הצפוני, יחד עם הכפור
אלפי אלפים א"א לספר
מצרים מפתחת, כל אמצא מבחלת
בלם בתוך הבית, מאחורי הדלת
פיל ענק ממתין, דופק דפיקה קלה
אבל הדלת נעולה

מגיעה הפילוגית עם יד ארבה
פלוץ יקירי, תמתין רק דקה
מקומה חמש, את ידה שולחת
מבתוכו הדלת נפתחת
אכל מחפשות, החיות בלי מנוחה
מצרי מתבל, רעיון לארוחה
הצפרדעים והכנים, גם הם הגיעו
שוב

גם אנחנו חיות, להיות יחד זה חשוב
המצרים בפתח, בלם רועדים
אבל הנה זה פלא, לא כך היהודים
משחקים עם החיות, כל הילדים
ענש קבלו הם, פי היו אומרים
לצוד אריות טורפות ונמרים
המצרים הטפו את ילדי היהודים
באו החיות, וטרפו להם הילדים

מכת דבר

פרעה הנאה, פניו החמירו סבר
הנה מגיעה מכה ושמה דבר
ביום אחד, כל תבומות

מישם לְכָאן פֿל הַזְּמַן רִצִּים
 עוֹמֵד לֹא יְהוּדֵי מַטְאָמָא עִם קוֹצִים
 רַבּוּתֵי אַנִּי מַגְרֵד לְכֹל אֵלֶּה שְׂרוּצִים
 אֶלֶף שָׁקֶל לְדָקָה, מִמֶּשׁ מַחִיר רִצְפָּה
 תּוֹר אַרְבֵּי מִמְתִּין לְקַרְצוּפוֹ
 אֲבָל בְּאַרְצֵי גִשׁוֹן, אַחֲרֵת הֵם נִרְאִים
 אֲפֵלוֹ הַחֹלִים, מִיַּד נִהְיוּ בְּרִיאִים
 רַק לְמוֹצְרִים כֹּל הַתְּחִלּוֹתֵי
 וְכֹל זֶה קִבְּלוּ הֵם, כִּי בְּאוֹתָם יָמִים
 הִכְרִיחוּ יְהוּדִים לְהִבְיֵא מִיַּם חַמּוּם
 וְהִרְבִּיעוּ עַד זֹכַד דָּם, וְנִפְצְעוּ פְּצָעִים
 עֲכָשׁוּ הֵם יַרְגִּישׁוּ מַה זֶה, פְּצַע נְעִים

מַכַּת בְּרֹד

מִשָּׁה מַגִּיעַ, מִנְגֵּלָה לְפָרְעָה סוֹד
 ה' אָמַר שְׂמַחֲרָ, בְּרֹד כְּבֹד מֵאֵד
 חֲרַט לֹא סִימֹן, קָטָן עַל הַקִּיר
 הַשְּׂמֵשׁ מַגִּיעָה לְכָאן, וְה' מִמְטִיר
 אֵשׁ וַיְמִים יַחַד מִשְׁמִים נוֹפְלִים
 אֲמַאֲלָה, פַּחַד, אֵיזָה טִילִים
 מִי שֶׁרַק מוֹצִיא אֶת אֵף, מִבֵּיתוֹ
 הַבְּרֵד, מַכָּה אוֹתוֹ
 קוֹלוֹת פְּצוּץ נוֹרְאִים, כֹּה מִפְּחִידִים
 אֶת כֹּל בְּתֵי מִצְרַיִם, הֵם מִרְעִידִים
 פַּחַד בְּהִלָּה בְּכֹל מְקוֹם, נְסִים בּוֹרְחִים
 אֵךְ לֹא מִצְלִיחִים
 אֲבָל הִיְהוּדִים מִסְתַּוְּבָכִים רַגִּיל
 שְׁשִׁים וּשְׁמֹחִים, בְּדִיצָה וּבְגִיל
 הַבְּרֵד יוֹדֵעַ בִּינִיחֵם לְהַבְדִּיל
 עֲנֵשׁ זֶה הִגִּיעַ כִּי הַמִּצְרַיִם רוֹצִים
 שְׂיִהוּדִים יִשְׁתַּלּוּ אֵילָנוֹת וְעֲצִים

מֵתוּ בְּשָׂדֶה וּבְכֹל הַמְּקוֹמוֹת
 הַצְּחָנָה עוֹלָה, עֲרַמוֹת שֶׁל נְבִלוֹת
 פְּרוֹת סוּסִים וְצֵאן, מַעֲלִים בְּהִילוֹת
 אֵךְ אֲצֵל הִיְהוּדִים, דְּבַר לֹא קָרָה
 מִסְתַּוְּבָכֵת לָהּ פְּרָה
 לֹא רַק בְּהַמּוֹת, גַּם הַכֵּלִים
 הַכֹּל נִשְׁפַּר, הַעֲצִים נוֹבְלִים
 הַכֹּל מֵת מִסְּכִיב, שְׂכוֹל וְאַבְדוֹן
 אֵינִי מַה לַעֲשׂוֹת בְּנְדוֹן
 הַפְּרוֹת הַקְּדוּשׁוֹת, בְּמִצְרַיִם אֱלִילִים
 נִפְחוּ אֶת גִּשְׁמֹתָם, עֲצָמָם לֹא מִצִּילִים
 וְכֹלָם רֵאוּ ה', מִי כַּמְכַח בְּאֵלִים
 מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה הֵם נִעְנְשׁוּ
 כִּי פֿל הַזְּמַן, מֵהִיְהוּדִים הֵם בְּקִשׁוֹ
 שְׂיִרְעוּ הַבְּהַמּוֹת, בְּהַרִים וּבַפְּלָעִים
 וְהִנֵּה עֲכָשׁוּ הֵם כְּבָר לֹא צְרִיכִים
 רוּעִים

מַכַּת שְׁחִין

מִצְרַיִם מִדְּמָמָת, הַכֹּל סְכִיב מִצְחִין
 הִנֵּה מַגִּיעָה מַכָּה גְּדוֹלָה, מַכַּת שְׁחִין
 שְׁחִין עוֹקְצָנִי, לְעוֹלָם לֹא יוֹרֵד
 בְּכֹל מְקוֹם בְּנוֹף הַכֹּל מַגְרֵד
 גַּם בְּעוֹר בְּחוּץ, הַכֹּל שְׁחִין כּוֹאֵב
 וְגַם בְּתוֹךְ הַגּוּף, פְּצוּעַ וְדוֹאֵב
 סוּבְלִים הֵם יִסּוּרִים, מִמֶּשׁ בְּלִתֵּי נִסְבֵּל
 אֵיפֹה לְגֵרֵד, הוּא מְבַלְבֵּל
 מְקַרְצָפִים הֵם אֶת נַפְשָׁם, עַד זֹכַד דָּם
 לֹא נִתֵּן כֹּלֵל לְזַחוּת, שְׂמֵדְבַר בְּכֵן
 אָדָם
 יְבִלוֹת וּמְגִלוֹת, מַגְלִידִים מִתְּפוֹצְצִים

שְׁלֹשָׁה יָמֵי אַפְלָה, בְּלֶם חֲשׂוּכִים
 הַיְלָדִים הַמְצַרִּים, כֹּל הַזְּמַן צוֹרְחִים
 וְעוֹד שְׁלֹשָׁה יָמִים, הַרְבֵּה יוֹתֵר קָשִׁים
 אֶת הַחֲשֵׁךְ הֵם מִמֶּשׁ, מִמֶּשׁ מְרַגְּשִׁים
 אִי אֶפְשָׁר לְזוּז, כֹּל אֶחָד תִּקְוֶעַ
 נִשְׁאָר כֶּף עַד סוֹף הַשָּׁבוּעַ
 בְּדִיּוֹק בְּאֲמֻצֵּעַ אֶפְצָי נִתְקַע וְלֹא יָכוֹל
 הִפֵּה נִשְׁאָר פְּתוּחַ, מִצְטַבֵּר אֶבֶק וְחוֹל
 רִגְלִים בְּאִוִיר, וַיִּדְּוִים מִתּוֹחוֹת
 תִּקְוִיעִים הֵם שֵׁם לְאַנְחוֹת
 לַיהוּדִים הֵיטָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה
 יוֹצֵאִים הֵם לְסִיּוּר, בְּלֵי הַדְּרָכָה
 לְרֵאוֹת מַה יֵשׁ בְּבֵית, לְמַצְרֵי לְקַחַת
 אִיזָה בְּלֵי זָהָב אוֹ צִלְחַת
 וּבִיצִיאַת מְצָרִים הֵיחַדִּים יִדְעוּ
 לְבַקֵּשׁ מִהַמְצָרִים, הַכִּלִּים שֶׁהֵם רָאוּ
 אִי אֶפְשָׁר לְשַׁקֵּר, הֵם כָּאֵן חָיו
 וְכֹל זֶה כִּי הַמְצָרִים אָמְרוּ לַיהוּדִים
 תַּחֲזִיקוּ לָנוּ אוֹר, תַּחֲזִיקוּ לְפִידִים
 וְהֵם גִּרְמוּ לְהַחֲבִיא בַחֲשֵׁךְ הַתִּינוּקוֹת
 נִתַּן לָהֶם ה' בַּחֲזָרָה מִכּוֹת

וְהַקּוֹלוֹת לְפָרְעָה, חֲרֵי הַגִּיעַ לוֹ
 הוּא אָמַר מִי ה', אֲשֶׁר אֲשַׁמְעַ בְּקוֹלוֹ

מַכַּת אֲרָבָה

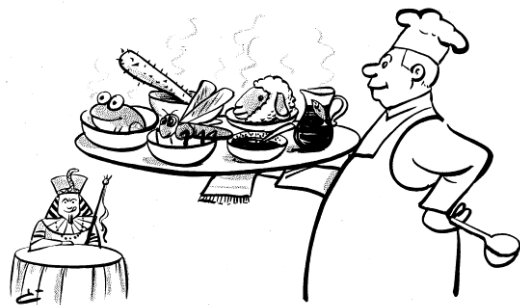
מַכַּת אֲרָבָה מַגִּיעָה, מְלִיאֲרָדִים
 הַגְּבִים קִטְנִים, יַחֲדָיו מְאֻחָדִים
 מַכְסִים הַשָּׁמֶשׁ, אֵינן טַפַּת אוֹר
 מִי שֶׁבְּרָחוּב נּוֹפֵל מִיַּד לְבוֹר
 אֲרָבָה כֹּה קָטָן, אֲכָל כֹּה הַרְסָנִי
 אוֹכֵל הוּא כַּמִּיּוֹת, מִמֶּשׁ דּוֹרְסָנִי
 מַחְסָנִים שְׁלֵמִים תְּבוּאָה, הַכֹּל נֶאֱכַל
 לְכֹל מְקוֹם הוּא זָחַל
 הָאֲרָבָה הֵיךְ עוֹר, אוֹמֵר כֶּף הַמְדַרְשׁ
 עוֹרִים אוֹכְלִים יוֹתֵר, זֶה לֹא חֲדָשׁ
 כִּשְׁלֹא נִשְׁאָר לְאָכֵל, אֲכָלוּ גַם קֶצֶת
 מְצָרִים
 קֶצֶת עֵינַיִם, קֶצֶת אֲזִנִּים הֵם קוֹצְרִים
 אוֹסְפִים הַמְצָרִים אֲרָבָה, אֵל תְּכִיּוֹת
 מִיַּד
 לְעִשׂוֹת מֵהֶם קֶצֶת אֲכָל, לְהַנִּיחַ בְּצַד
 אֶךְ בְּסוֹף הַמַּכָּה לֹא נִשְׁאָר גַּם לֹא
 אֶחָד

הַמַּכָּה הַזֹּאת, לְמַצְרִים כֹּה מִתְּאִים
 הַכְרִיחוּ הֵם אֶת יִשְׂרָאֵל לְזַרְעַ לָהֶם
 חֲטִיִּם

הַגִּיעַ הָאֲרָבָה וְאֲכַל לָהֶם הַכֹּל
 עַד שְׁלֹא נוֹתֵר לָהֶם, מַה לְאָכֵל

מַכַּת הַשֶּׁדֶךְ

מַכַּת הַשֶּׁדֶךְ, פָּחַד פְּחָדִים
 אֵינן שָׁמֶשׁ אֵינן יָרַח, בְּלֶם רוֹעֵדִים

שיר מס' 9

מפת בכורות

בגאון אהאלאן זכר אלן

ר"ה ניסן מושה מספר
קרנן פסת, לכלם מזחיר
פל אחד שעה לבית אבות
ובלי שום פחד, בלבבות
קרנן פסת, מצות אכילה
רק למי שעשה מצות מילה
ועם ישראל טרוד במצוה
פל מה שה' אותם צוה
היהודים את הכבשים קושרים
הכבש אלילם של המצרים
עוד מעט יגיע האות
וכל אחד את קרבנו לשחט
ערב פסח תקרנן מוכן
המצרים פועמים, מהפלחן
אף אחד מהם לא מתרגש
שורפים להם את האליל באש
ה' מטים, בלנו בענן
לבית המקדש עד לבאן
ומחזיר אחרי שעה קלה
בשמחה ובצהלה
קרנן פסת הוא לא סתם מזון
צריך לאכל אותו בהפזון

יחד עם מצות ומרור
ואזמטו יוצאים הם לדרור
פרעה לא מבין את המסר
לא מספיק מכות, פחות מעשר
עוד לא התאושש מהצרות
והנה באה מפת בכורות
פל מצרים צועקים בקול
בכל בית מת הכבוד או הגדול
גם לפרעה לפתע נהיה שחר
הוא נזכר שגם הוא בכור
יוצא הוא לרחוב עם הפינמה
איפה משה, אולי הוא שמה
הילדים לוועגים לו הוא פה הוא שם
ופרעה רץ, בקשי נשם
מתוך בתי היהודים שרים
מודים לה' ומזמרים
הודו לה' כי טוב
שעושה לנו נסים לרב
פרעה למשה מתחנן
הולך אני למות, הוא מקונן
תעופו מפאן עכשו אתם פלם
מאמין אני שיש ברא עולם
מה פתאום, אנחנו לא בורחים
עכשו לילה, עכשו פלם נחים
מחר בבקר נצא כמו מלכים
ואתנו הפל מפאן לוקחים

שיר מס' 10

קריעת ים סוף

בנימין בצאת ישראל - מוציא

בצאת ישראל ממצרים
 צועדים ברכיפות כבד ימים
 חלפו כבד שלשה, ופרעה הקשה
 איפה הם, היהודים ברחו
 עמלק לפרעה מודיע
 יהודי למצרים לא יגיע
 פרעה צונח, האוצרות פותח
 אוצרותיו של יוסף נפתחו
 באו כל ההילים
 תכשיטים הם נטלים
 מקשטים את הסוסים
 ומיד נסים
 לבני ישראל הרואים נסים
 תשעים אלף רבוא לוחמים
 בלבם אין שום רחמים
 הם צריכים לדאג, קדם כל להרג
 את משה ואהרן שיחדלו לנהג
 פרעה דוהר בראש, ללחם בעם
 הקדוש
 ונגד מלך מלכי המלכים
 לוקח השם ברוב, מכסא הכבוד
 החשוב
 רוכב עליו ללחם במרצחים
 פרעה מתקרב, לנום יש מי שהושב
 אך אין לאן לברח

משה מצוה את ישראל
 כל אחד משכנו שואל
 כלי זהב וכסף מהמצרים
 רכושם, בלום לא משאירים
 למשה עוד תפקיד אחרון
 הוא צריך להוציא את יוסף בארון
 יוסף היה טמון ביאור
 וזכותו הגנה על הדור
 כל הלילה כל היהודים
 מזמרים שרים ורוקדים
 הגיע השחר ומשה קורא
 וכל מצרים שומעים מה קורה
 תוך דקה בלם עומדים בחוץ
 אבל לא לוקחים, זה לא נחויץ
 רק מרור, מצות ובצק
 וגם באן הנם אינו פוסק
 את הבצק נשאו הם על ראשם,
 לא החמיץ מהחם שהיה שם
 ובדיוק בהצות הם עלו

ים מדבר עם היות, והמצרים עם
 חרבות
 באים ללחם עם כל הפח
 הלילה השוף, כמו מפת השוף
 ביהודים הפוף, אור אין סוף מתמשף
 המצרים להרג רוצים, ויורים חצים
 הכל חזור, עליהם מתפוצצים
 מצרים שואגים, הם לא מבינים
 יהודים לא מדאגים, מלקטים פגנים
 אך בראש מורם, דתן ואכרים
 גם פעת הם מתלוננים
 משה לא רוצה לצעק
 ה' אמר הנם לא רחוק
 כדי להרגיע, קולו גבוה מגיע
 הפנסו לים לכלם מודיע
 כלם הפצים מהר להפנס
 רוצים לראות מיד את הנם
 אבל נחשוז, בן עמינדב
 קופץ ראשוז בכלל לא חשב
 ה' קורא גם, לשיר של הים
 אתה זוכר בודאי, עשיתי אתך תנאי
 בשבראתי אותך, הודעתני לך
 יבוא יום והים יקרע בשמחה
 הים מתעקש, נחשוז לא מתרגש
 כל בלו נשטף, הגיע עד האף
 ה' לא חכה, ובעצמו בקע
 ומשה מגיף מטהו באבוקה
 הים נבקע מעט, נחצה הוא לאט
 לאט
 וישראל מתקדמים פנימה

כל פסיעה שמאל וימין, עליהם
 להאמין
 שה' יבקיע עוד קדימה
 בני ישראל התפלאו, המים קפאו
 בגובה שלש מאות מיל
 מגיע רוח קדים, שאריות מים
 מתאדים
 לכל שבט ה' מלל שביל
 תקירות שקופים, מן השמים
 טפטופים
 מים מתוקים, ממלאים בקבוקים
 אילנות ופרות, כל בך יפה לראות
 שפע אכל לצאן ולפרות
 כל המים בעולם, נקרעו לשנים
 ידעו הגויים כלם, יש השם בשמים
 כלם מתפלאים, מי כמכה באלם
 ובני ישראל עולים ומתעלים

בסח שירת הים

בשראו ישראל שר של מצרים נפל
 מיד החלו לומר שבה והלל
 בשעה שאמרו ישראל את השירה
 פרעה הפסיק לדבר בפירה
 מתוף המים אל השם הוא מצביע
 השם אתה הצדיק, העניש לי מגיע
 ליל שביעי של פסח, לים הם נכנסים
 ובשחרית אמרו את השירה על
 הנסים
 בתוף הים כשהחלו לשיר בקול
 תרועה

הכוהנים עומדים לברך את ישראל
קדושים
הכוהנים עוד לא נשאו כפיים
קם הסבא ידיו על העיניים
יוצא מבית הכנסת בדמעות כמים
ב'קידוש' שואל אותו הרב, איננו
מבינים

מדוע יצאת, בברכת כוהנים
מדוע כה בכית, כה נרגש היית
וסבא מיד עונה
ילד קטן הייתי בשואה במחנה
בבונקר ערכנו את ה"סדר", ישבנו
יחד עד עלות
הרשע גילה את הדבר, תפס מי
שאירגן כל זאת

לקחו בייסורים, לבית האסורים
מחר כולם יעמדו בחוץ, דום
ויראו איך הוא תולה, אותו על
הגרדום

לעולם לא אשכח, את אותו יום, כל
שניה

איך הוא עמד זקוף, ומסביבו כרוך,
חבל התליה

רק דבר אחד, רוצה היהודי, כולו
אמונה

הוא מבקש מהרשע, אולי תתן רק,
עוד בקשה אחרונה

אני כהן, ולעמוד על הדוכן, לא אזכה
לעד

עכשיו יו"ט של פסח, תן לי לברך,
רק עוד פעם אחת

מלאכי השרת שרו, ברוך מצמיח
קרן ישועה
ועד היום אנו מודים לך, שאותנו
תמיד גואל
אז ישיר משה ובני ישראל...

שיר מס' 11

ברכת כוהנים

מקור - ביצוא: מיכאל מיצוא

לחן: מוטי אילאוויט

הסבא נוסע לפסח לילדים
לרוות נחת ביום טוב מהנכדים
הולך עמם לבית המדרש
הרב אליו מיד ניגש
מושיב על ידו, את האורה החדש
הגיע "ותערב" כולם בתפילה
מתרגשים

שתי דקות אני נותן, אומר לו הרשע
בגאוה

והכהן מנגן את הברכה, באהבה

יברכך השם, וישמרך

יאר השם פניו אליך ויחנך

ישא השם פניו אליך

וישם לך שלום

אפילו הרב חדה, מונחת על צווארו

לא שכח את מי שמחיה מתים

במאמרו

תפקידו הגדול, לברך בקול

את בני ישראל עם כל הנשמה

כזה ברכת כוהנים, העולם כבר

לנצח לא ישמע

לכן תמיד כשאוחזים בבית כנסת,

בברכת כוהנים

אני לא רוצה לשכוח את הכהן, של

אותם זמנים

פונה אני לצד, עם עצמי לכד

משחזר את הניגון והתנועות

כל היי אזכור אותן, ברגש ובדמעות

אלפי שנים סובלים אנו מכולם

דם יהודי נשפך בכל העולם

כי היינו לעג וקלס, ועיר האלקים

מושפלת

אבל תמיד מסרנו נפשנו, באופן

מושלם

נאמנים לך השם, אנחנו באופן

תמידי

הגבורה האמונה, טבועים בכל יהודי

גם עם חבל סביב הצוואר

גם מול הרב חדה כמו תער

כי אנו עמך, גם בשעת הצער

גם היום, הרשעים, אוי, כמו תמיד

רוצים אותנו, חלילה, להרוג

ולחשמיד

מבקשים אנו ממך, תברך את

הברכה

לברך את ישראל באהבה

אחת ולתמיד, הברכה שאותנו מלווה

יברכך ה', אבא תברך אותנו כבר

אנחנו ילדיך, תמיד תמיד היינו,

בהווה ובעבר

יאר ה', אבא תאיר אלינו פנים

ותאמר לצרותינו די, כי אנו הבנים

ישא ה', נישא חן וחסד, בזכות שמך

הגדול

אבא תבנה כבר, את בית מקדש,

ואז יבינו הכל

שכל מה שציפינו, כ"כ הרבה שנים,

זה לא חלום

וישם לך שלום

בני בני, אתה יודע כמה אני אותך

אוהב

אם תביט היטב תראה שאני, נמצא

בך בתוך הלב

אני לך מבטיח, בקרוב המשיח

יגאל אתכם לעולמים

ותחזינה בשובך לציון ברחמים

שיר מס' 12

תשובות

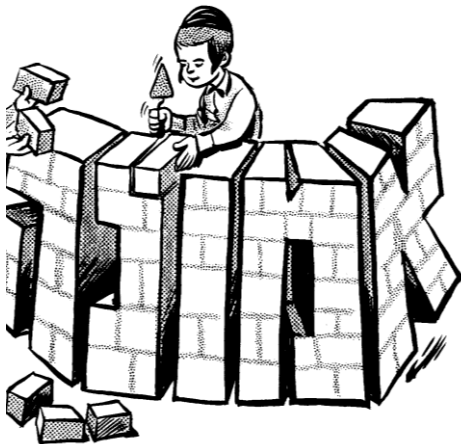
באקור - למן אביצא: טוטי
אילאוויל

ליל הסדר אצל החתם סופר הקדוש
התלמידים סביבו, הרבי יושב בראש
בשולחן יושב עמו
הכתב סופר בנו
אבא, שאלה לי, אנא תקשיב
הכתב סופר, עודנו ילד צעיר
פשט בהגדה, אבא לי תסביר
החתם סופר השאלה שומע
אך עושה עצמו, אינו יודע
הילד שואל שוב ואבא לא משיב
הכתב סופר לא מביין למה ומדוע
אבא הרי עונה לי מיד קבוע
רק לאחר הסדר, החתם סופר
באהבה
בני בני, אשיב לך כעת תשובה
החתם סופר מושיב את בנו על
ברכיו
מסביר בנחת שלב אחר שלב
הכתב סופר נהנה מהתשובה, אך
מיד פורץ בבכיה
אבא כעת יש לי, עוד שאלה ותהיה

אבא אבא, את התשובה הרי ידעת
מיד
מדוע כששאלתי, הותרת אותי בדד
ראית כמה לי זה כואב
שאת שאלתי אינך מיישב
למה נתת לי, להמתין עד עכשיו
בני בני, אתה עוד צעיר
רציתי עוד משהו לך להבהיר
עוד מעט תהיה גדול
בחיים עוברים הכל
את הכלל הזה, לדעת אתה חייב
בחיים לפעמים עוברים דברים לא
קלים
למה ומדוע, בלבנו אנו שואלים
אני רוצה שתזכור, לכל שאלה יש
תשובה במרום
אף אם לא מבינים זאת במקום
לעיתים זה יכול לקחת זמן רב
עד שמבינים שכל דבר מחושב
אסור להתייאש, משאלות קשות
בלבבות
כי יבוא יום, ולחבל יהיה תשובות
יהודים יקרים ודאי הנכם יודעים
דברים רבים לא הבנו, כשהיינו
ילדים
רק כאשר חולפים זמנים
או אז אנו מבינים

לפעמים אתה צעיר מדי בכדי
להבין, ולפעמים לגלות אסור
הלב כואב, דואב, אוי וי
תמתין עוד קצת ודי
אתה עוד תהיך כשתבין שהכל היה
כדאי
בהיים לפעמים עוברים דברים לא
קלים
למה ומדוע, בלבנו אנו שואלים
אני רוצה שתזכור, לכל שאלה יש
תשובה במרום
אף אם לא מבינים זאת במקום
לעיתים זה יכול לקחת זמן רב
עד שמבינים שכל דבר מחושב
אסור להתייאש, משאלות קשות
בלבבות
כי יבוא יום, ולהכל יהיה תשובות

שיש דברים שאולי נשכיל לדעת עוד
שנים
התחושה אכן קשה ועצובה
עדיין לא זכינו לקבל תשובה
מותר לנו לשאול ולבכות
אך נזכור גם באותן דקות
לא תמיד, מן השמים משיבים
והיה כי ישאלך מה זה
הרים של שאלות יש לנו, עד כלות
חיים אנו בעולם של בעיות, דאגות
ורגשות
כל אחד מסתובב עם שאלות קשות
זה בסדר לבכות ולזעוק מה אני
אשם
מותר לנו לתבוע ולשאול למה השם
אפי' שאיננו שומעים, עונה השם על
המענות
ופעמים השם אומר, אני עוד לא
יכול לענות
בני בני, אני שומע אותך תמיד
רואה אני מה הנך עובר, בכל נים
וגיד
אם תרצה להבין עד תום
למה לי כה נורא ואיום
למה דווקא אצלי ולמה היום
התשובות הם פה למעלה, הכל
למובתך זה ברור

תודות:

- תודה מיוחדת להנהלת "אנחנו וצאצאינו" הרב אליעזר ובנו הרב ישראל ויטקובסקי שליט"א – המזכים את הרבים, ובזכותם שירים אלו יצאו לאור במהלך השנים האחרונות ב"דיסקים של אנחנו וצאצאינו"
- תודה רבה לרב הגאון יוני גרשטיין שליט"א, שהתמונות בחוברת הם פרי מכחולו, אותם ליקמתי מהתוכנה "ארכיוני".
- וכמובן, מעל ולפני הכל, תודה רבה לבורא עולם על החג הגדול – חג הפסח, בו כולנו עולים ומתעלים באמונה ובמצוות, שנזכה גם בשנה זו לקיימה מתוך הרחבת הדעת. אמן.

יהי רצון שנזכה לאכול השנה מן הזבחים ומן הפסחים בבית המקדש, יחד עם כל עם ישראל בבריאות איתנה עד 120 שנה.

אלכס אהראבס

אהרלה וינטראב

